

Un «bienni» per recuperar Joan Maragall

El món universitari reclama una biografia del poeta i l'edició crítica de tota la seva obra en la inauguració institucional

RAÛL MAIGÍ / Barcelona

● L'Any Maragall es va inaugurar amb tota solemnitat ahir al vespre al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat, on els parlaments van coincidir a destacar la vi-

gència del poeta i intel·lectual barceloní. La commemoració començarà pròpiament a la tardor –el 10 d'octubre del 2010 se celebraran 150 anys del naixement– i es tancarà el 20 de desembre del 2011, amb

el centenari de la seva mort. Glòria Casals, professora de la Universitat de Barcelona, va reclamar l'elaboració de la biografia de Joan Maragall –la «principal mancança», segons ella–, així com poder

disposar d'una edició crítica i anotada de tota l'obra que inclogui la correspondència, i va subratllar el repte que les obres completes i els estudis més rellevants es puguin trobar «sempre» a les llibreries.

Un centenar de familiars del poeta Joan Maragall (1860-1911) –entre els quals, l'expresident Pasqual i l'actual conseller, Ernest– i una nodrida representació de la cultura i la política catalana van assistir ahir al vespre a l'obertura oficial de l'Any Maragall, o més ben dit, el *bienni*, atès que els actes es perllongaran el 2010 i el 2011. Glòria Casals, professora del departament de filologia de la Universitat de Barcelona, va glossar la figura del poeta, i va reivindicar que aquest sigui un «nou punt de sortida» per recuperar-ne el llegat. «S'ha de deixar a banda el personatge Maragall i començar a repensar el Maragall escriptor, el Maragall home, sense traves, sense pors, sense condicionants», va dir. Per Casals, «s'imposa una revisió de la feina que s'ha fet i una proposta d'objectius per al futur» que inclou tenir una edició crítica i revisada de tota l'obra, inclosa la correspondència; tenir sempre a l'abast les obres completes i els estudis més rellevants i, sobretot, escriure'n la biografia.

Joan Maragall és el poeta modern i modernista per excel·lència, que supera la tradició romàntica de la Renaixença catalana i obre la porta de la modernitat que connecta amb el simbolisme europeu. Seus són versos tan coneguts com *Cant espiritual*, *El cant de la senyera* i *Oda a Espanya*. També va fer traduc-

Roser Maragall, néta del poeta, i la interpretació de Mireia Chalanch i Oriol Genís, ahir en l'acte inaugural, al Palau de la Generalitat. / JUANMA RAMOS

cions i nombrosos articles en què es llegeix el batec de la Catalunya de l'època. Roser Maragall, la néta més gran, va evocar el seu avi en representació de la família. «Ell avui ens diria: 'Estimeu-vos i respecteu-vos perquè la unió us farà forts. Aquesta és l'única manera d'estimar Catalunya.'» El president de la Generalitat, José Montilla, va reivindicar el civisme de Joan Maragall, que va qualificar com un «intel·lectual modern».

Reedicions, congressos i exposicions

● L'Associació Família de Joan Maragall i Clara Noble i la Institució de les Lletres Catalanes (ILC) coordinen els actes. El programa definitiu no es coneixerà fins l'estiu, tot i que ahir es van anunciar alguns projectes en marxa: es publicaran unes noves *Obres completes*, dirigides per Lluís Quintana, que no inclouen l'epistolari; es crearà una revista d'estudis maragallians, *Haidé*; al novembre se celebrarà un simposi organitzat per la Càtedra Ferrater Mora de la Universitat

de Girona, i a la tardor de 2011 hi haurà un congrés internacional organitzat per les universitats catalanes. La ILC promourà amb el Palau Moja l'exposició central de l'Any Maragall. També la Biblioteca de Catalunya prepara una mostra sobre els elements naturals i florals de la poesia de l'autor, i hi haurà una altra exposició vinculada a un espectacle que produirà el TNC, que després viatjarà amb l'obra de teatre i a través de les biblioteques. També l'Auditori i el

Grec es preveu que inclouran muntatges relacionats en la seva programació. Es promouran traduccions de l'obra, i també hi haurà un cicle de conferències. Ahir es va obrir el web oficial, www.joanmaragall.cat. Els organitzadors animen els ajuntaments vinculats al poeta a organitzar activitats, mentre que es confia en una certa projecció a l'Estat. L'Ajuntament de Barcelona instal·larà un bust dedicat al poeta a la plaça de Molina el 10 d'octubre.

Simposi internacional Joan Maragall

 La Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la UdG dedicarà un simposi internacional al poeta Joan Maragall, que tindrà lloc a la Fontana d'Or de Girona els propers dies 25 i 26 de novembre. El període de presentació de comunicacions acaba de quedar obert i finalitzarà el proper 15 d'octubre. La càtedra, dirigida per Josep Maria Terricabras, ha dedicat els darrers anys sessions a pensadors catalans: el 2002 el simposi es va dedicar a Ferrater Mora; el 2003, a Eusebi Colomer; el 2004, a Ramon Turró; el 2006, a Joaquim Xirau; el 2007, a Eduard Nicol; i el 2008, a Eugeni d'Ors. GIRONA | DdeG

EXPOSICIONS

**Comadira:
50 anys de pintura.
Una antologia**

Mostra antològica de l'artista i escriptor (Girona, 1942) per celebrar que fa 50 anys que conrea l'art de la pintura mitjançant una setantena d'obres, entre dibuixos, pintures i cartells. Els quatre períodes en què està dividida l'exposició són: 1959-1975 «Vós sou pintor»; 1976-1989; Un cert viratge classicista, no exempt d'ironia; 1989-1992: Natura i arquitectura; i 1994-2010: Entre la visió percebuda i la ideal. Segons Jordi Falgàs, comissari de la mostra, «Comadira entén la seva pintura des de la consciència de tot el pes de la cultura occidental que l'ha precedit, i es revela contra la frustració que provoca aquest coneixement».

Museu de Montserrat.
Abadia de Montserrat.
Tel. 938 777 777. www.museudemontserrat.com
Fins al 28 de setembre

BREUS

**Col·loqui Internacional
Walter Benjamin**

El Col·loqui inclourà un cicle de conferències amb ponents nacionals i internacionals i diverses activitats amb l'objectiu d'oferir una visió polièdrica sobre la rellevància històrica i intel·lectual de W. Benjamin. Sala La Congesta (Méndez Núñez 20, Portbou), del 24 al 26 de setembre.
<http://walterbenjaminportbou.cat/>

Els usos de l'aigua en la història. De l'antiguitat als nostres dies

El 10è Congrés d'història agrària en homenatge al doctor Emili Giralt i Raventós (1927-2008). Les comunicacions presentades s'estructuren en quatre sessions: L'aigua en els sectors agrícola i ramader; Els usos no agraris de l'aigua; Les obres hidràuliques. Dels molins i canals a les centrals hidroelèctriques; Els drets al voltant de l'aigua. Organització, institucions i conflictes; i Aigua, paisatge, clima i episodis extrems. Inscripcions fins al 30 d'octubre. Facultat de Geografia i Història de la

Universitat de Barcelona, del 15 al 17 de desembre.
<http://k.udg.edu/VCHA>

**El pensament
de Joan Maragall**

Simposi internacional convocat per la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la Universitat de Girona. S'hi poden enviar comunicacions, caldrà enviar-ne un resum de 30 línies al comitè científic del simposi a dir.cfm@udg.edu, abans del dia 15 d'octubre. La Fontana d'Or de Girona, 25 i 26 de novembre.
www.udg.edu/cfm

**Congrés internacional
Pere Anguera**

«Identitats, símbols i mites de la contemporaneïtat a Catalunya i a Espanya». Hi participaran com a ponents, entre d'altres: Conxita Mir (Universitat de Lleida), José Álvarez Junco (Universidad Complutense de Madrid), Pedro Rújula (Universidad de

Zaragoza) i Borja de Riquer (Universitat Autònoma de Barcelona). S'hi poden presentar propostes de comunicació fins al 30 de novembre. Reus i Tarragona, del 13 al 15 d'abril de 2011.
www.urv.cat

El cost humà de la Guerra Civil a Catalunya

S'ha presentat recentment la base de dades sobre el cost humà de la Guerra Civil a Catalunya, un projecte d'investigació que el Centre d'Història Contemporània de Catalunya inicià el 1985 amb la voluntat de realitzar un banc de dades, nominal i exhaustiu, de les morts a Catalunya esdevingudes durant aquell període com a conseqüència directa del conflicte. Mitjançant un cercador es pot accedir als 40.000 registres personals disponibles, però, un cop introduïdes totes les dades recopilades, s'hi superaran els 70.000. En el cas de familiars o de persones especialment interessades, prèvia petició i justificació, s'oferirà una informació més completa. Les dades s'han recollit a partir de fonts documentals i testimonis, poble a poble, municipi a municipi. Posteriorment s'ha complementat amb l'estudi dels civils, víctimes d'accidents derivats de la guerra, sobretot per l'esclat de bombes abandonades pels exèrcits.
www.gencat.cat/chcc

2 .REPORTATGE

EXTRA DE LA MERCÉ Dijous, 23 de setembre del 2010

MONT MARSÀ

IMATGES CEDIDES PER L'ARXIU MARAGALL I LA BIBLIOTECA DE CATALUNYA

Joan Maragall, poeta i ciutadà

La combinació d'escriptor i activista ideològic és gairebé única en les lletres catalanes

JORDI LLOVET

En la nostra tradició literària, ningú com Joan Maragall no presenta amb més excel·lència l'estreta relació entre una vida de poeta, o una vida d'intel·lectual, i una vida pública, amb una gran preocupació pels afers de la nació, la pàtria o la ciutat. Hi ha poemes de la nostra història literària que s'han ocupat sobretot a fer una gran obra literària, com Josep Carner; n'hi ha que han fet, a més de poesia, una tasca de primer ordre en el terreny de les idees, de la filologia o de la traducció, com Carles Ribba; n'hi ha que van convertir-se en símbols d'uns anhels patriòtics com excrescència quasi natural dels seus textos, com és el cas de Salvador Espriu; però no n'hi ha gaires que, com Joan Maragall, vagin eixamplar la seva ac-

tivitat d'escriptor fins al terreny de la reflexió política, de l'activisme ideològic i de la preocupació pel destí de la seva ciutat, de Catalunya i de les relacions entre Catalunya i Espanya.

Així ho demostren, almenys, dues coses de la seva producció, és a dir, poemes com ara *Oda nova a Barcelona* o *Oda a Espanya* —llavor d'unes quantes idees que encara van trobar-se en el pensament polític d'un seu nét— i articles com "La ciutat cremada" o "La ciutat del perdó", escrits arran dels fets de la Setmana Tràgica. Les crítiques que va despertar la publicació del llibre *Enllà* (1906) per part d'una generació Noucentista que tot just començava a ensenyar unes orelles primmirades, és possiblement la causa que Joan Maragall fes d'una banda un tomb lleuger

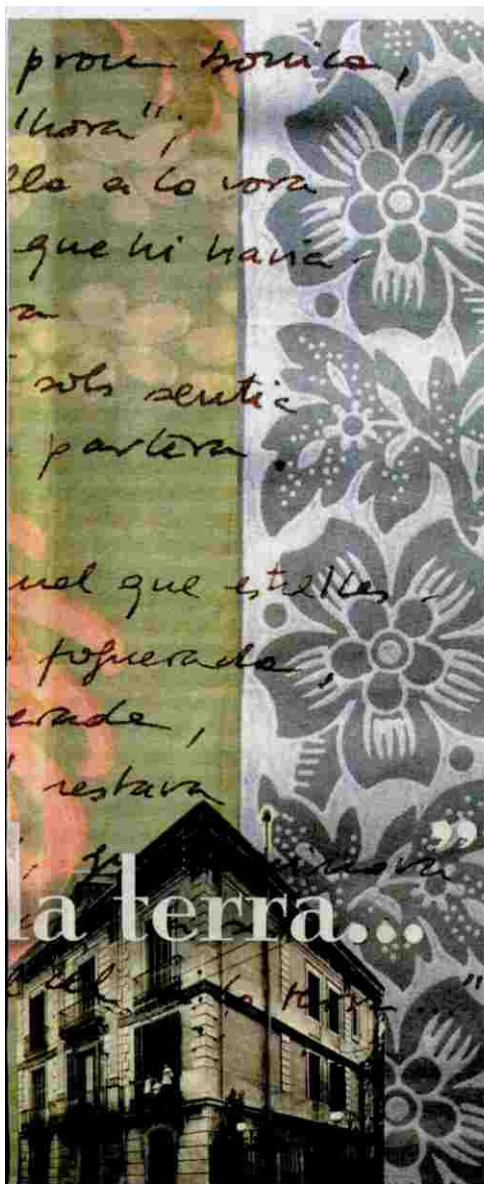
cap al classicisme que trobarem en les seves incursions en el mite de *Nausica* i en les versions dels *Himnes homèrics*, però, d'altra banda, prengué el determini —que no pot ser considerat únicament estètic, sinó també polític, cívic i moral— de vincular la seva poesia a una idea molt realista de la nostra ciutat i del conjunt del nostre país, ben o mal acompanyat.

Quan Eugeni d'Ors va criticar, en el seu *Glosari*, els punts febles del llibre *Enllà*, no va fer sinó donar ales i veu a una concepció de la poesia —que ha tingut una enorme repercussió a Catalunya fins als nostres dies— en què la paraula poètica, a més d'exigir-se a si mateixa de ser bella, s'exigeix de posseir la responsabilitat de parlar de la ciutat i la pàtria amb un anhel reformador, molt cons-

cient de la realitat i força allunyat, en aquest cas, de les frívoles idealitats expressades pel Pantarca. Allà on els Noucentistes reclamaven la transformació de Barcelona en una mena d'Arcàdia, d'Atenes periclea o de Florència dels Medici —proposta senyorívola i purament imaginària—, allà Joan Maragall va presentar, amb tots els seus defectes i mancances, també glòries, una ciutat de Barcelona i un país que, justament l'any de la redacció del poema (1909), vivia un dels sotracos més dolorosos de la seva història recent.

No havia calgut, tanmateix, que Barcelona assistís als fets lamentables i escurixidors de la Setmana Tràgica perquè Maragall tingués la idea de transformar en poesia un pensament que, en els aspectes que hem insinuat, s'opo-

sava quasi frontalment a la idíl·lica visió dels Noucentistes. Si Eugeni d'Ors havia fet, l'any 1907, un elogi de les idees de Jaussey en relació amb l'agregació a l'Eixample dels pobles circumdants de Barcelona —com felicitant-se que la "ruralia" fos absorbida per la gran metròpolis—, Maragall va expressar-se, tant l'any 1907 ("Esta es mi fe") com l'any 1908 ("La ciudad del ensueño") en els termes d'un ciutadà per al qual sempre serà més digna i més lloable la vida autèntica i tradicional de les vil·les perifèriques de Barcelona, o de qualsevol urbanitat no mistificada, que tota idea d'una cosmòpolis exagerada, exaltada i ideal. En els dos articles citats, Maragall donava entrada als aspectes més sàrdids de la ciutat —així ho farien també, en general, escriptors contemporanis

No n'hi ha gaires que, com Joan Maragall, vagin eixamplar la seva activitat d'escriptor fins al terreny de la reflexió política, de l'activisme ideològic i de la preocupació pel destí de la seva ciutat

seus, com Juli Vallmitjana i d'altres—, àdhuc els més lletjos i excepcionals: aspectes, d'altra banda, que encara són presents a la nostra ciutat o s'hi han incorporat pels efectes d'una arquitectura i d'un urbanisme sovint devastadors, megalòmans i postmoderns: vet aquí les virtuts que encara poseeix tota relectura de l'obra "ciudadana" de Joan Maragall.

Abans de la Setmana Tràgica, almenys el 4 de febrer de 1909, Maragall ja tenia enllestits els primers 25 versos de l'*Oda nova a Barcelona*, que, certament, no tenen el mateix aire que la resta del poema. Això sí: després de la

Setmana Tràgica, entre el mes d'agost i la tardor de 1909, Maragall va completar el poema dedicat a la nostra ciutat amb un deix de melancolia i un estil quasi elegiac que ho té tot a veure amb el caràcter esferèid i brutal d'aquells esdeveniments; poc esmentats per D'Ors al seu *Glossari*—si no és per reclamar accions gairebé *manu militari*—, però presents, llavors i per la resta de la seva vida, en l'obra de Maragall. El poema havia començat, a la manera dialogal, amb una pregunta retòrica: "On te'n vas, Barcelona, esperit català | que has vençut la carena i has saltat ja la tanca | i te'n vas dret enfora amb tes cases disperses, | lo mateix embriagada de tan gran llibertat?", però la segona etapa de la composició va entrar en un terreny molt més punyent, en veu pròpia gairebé com un examen de consciència, abandonant l'autor aquells elements naturalistes i feliços que escauen a les primeres cinc estrofes: "Ets covarda, i crudel i grollera, | Barcelona, però ets riallera..."; "Mes, passada l'estona i el dia i la rauxa | i el vent de disbauxa, en tot te desdius; | i aban-

dones la vida i la glòria i l'empresa, | i despulls el gran de grandesa. | I encara te'n rius"; "i surt la marmanyera endiablada | que empaita la monja i li crema el convent..."; "El fang de tes carrers, oh Barcelona! | és pastat amb sang"; "I allí, a quatre passes, febroso de sobres | més ampla que l'altra, la Rambla dels pobres | tremola en la fosca ses llums infernals".

El resum de l'*Oda* a la nostra ciutat és d'un realisme aclaparador: "Tal com ets, tal te vull, ciutat mala: | és com un mal donat...". Era una visió de la ciutat que potser li devia alguna cosa a la poesia francesa del segle XIX, o potser no: podríem pensar en la París de Baudelaire, poeta no menys cristià, quan s'analitza bé la seva poesia, que el nostre Joan Maragall. Sigui com vulgui, es tractava d'una resposta poètica, o d'una resposta en vers, a un constructe ideològic i idealista, el dels Noucentistes, que provenia d'una burgesia idèntica que la seva (fins i tot menys acabada i suficient), però amb una consciència moral molt més petita, força més indiferent a fets sobre els quals no s'hi podia passar de puntes... o fent una escapada regalada a la ciutat de Ginebra—emblema del màxim endreç i de la vida idíl·lica a Europa—, com va ser el cas d'Eugeni d'Ors.

Avui, tot rellegint tant aquesta *Oda* com els articles publicats per Maragall, o censurats, a *La Veu de Catalunya*—"Ah, Barcelona", "La Iglésia cremada", "La

Va presentar, amb tots els seus defectes i mancances, també glòries, una ciutat de Barcelona i un país que el 1909 vivia un dels sotracs més dolorosos de la seva història recent

ciutat del perdó"—, no costa gaire arribar a la conclusió que l'ànima i la inspiració d'unes i altres coses era una qüestió tan elemental com l'amor o la pietat: diguem-ne, per recórrer a llocs comuns de la poesia llatina clàssica, *charitas*, *amor* i *pietas*. El Pantarca, amb el *pensament* en aquells ordre, civilitat, disciplina i eficàcia que semblaven divises gravades en un escut d'armes, havia escrit: "Què us han fet?", com si la burgesia de la ciutat no hi tingués res a veure i, sobretot, no hi tingués cap responsabilitat, ni mirant enrere ni mirant avant. Maragall va respondre amb el *sentiment* que els barcelonins de tota mena i de tota classe eren els responsables d'aquests fets i els qui n'havien de treure una lliçó: "No la sentiu, la germanor amb aquests infeliços? No ho vulgues saber lo que han fet: mireu-los només a dintre els ulls: veieu? Sou vosaltres mateixos". Com un deixeble llunyà de Ciceró, Maragall es convertia, així, en un veritable *ciues*, el ciutadà que pensa i escriu amb una part de l'ànima posada en el llenguatge, i l'altra en la ciutat.

Dues efemèrides per a una vida

L'any Maragall s'estén entre el 2010 i el 2011 per recollir els 150 anys de naixement i els 100 de la mort d'una vida que es podria resumir en 6 dates:

- ▶ **1860:** (10 d'octubre) neix a Barcelona com a quart i darrer i únic fill mascle d'una família industrial tèxtil.
- ▶ **1891:** es casa amb Clara Noble; un any abans entra al *Diario de Barcelona*. Assumeix la seva condició burgesa.
- ▶ **1895:** primer llibre, *Poesies*; el 1900, *Visions i Cants*.
- ▶ **1909:** article *La ciutat del perdó* sobre la Setmana Tràgica, que Prat de la Riba no treu a *La Veu de Catalunya*.
- ▶ **1911:** *Seqüències*, amb *Oda nova a Barcelona* i *Cant espiritual*. Mor el 27 d'octubre.

Actes de l'Any Maragall

- ▶ **150è aniversari del naixement.** Coincidint amb el dia que va néixer Joan Maragall, diverses poblacions vinculades amb l'escriptor, entre les quals Barcelona, BIANES, Caldes d'Estrac, Collsuspina, Igualada, Núria i Sant Joan de les Abadesses, celebren actes d'homenatge. (10 d'octubre)
- ▶ **Teatre.** *Joan Maragall, la llei d'amor*, espectacle de teatre poètic sobre l'obra de l'autor dirigit per Joan Ollé i interpretat per Joan Anguera, Paula Blanco, Montserrat Carulla, Rosa Muñoz, Victòria Pagès, Albert Pérez, Àngels Poch i Félix Pons. (Festival Temporada Alta. Teatre Municipal de Girona, 9 i 10 d'octubre. Teatre Nacional de Catalunya. Barcelona, del 14 al 31 d'octubre)
- ▶ **Simposis i congressos**
El Pensament de Joan Maragall. Simposi organitzat per la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la Universitat de Girona. (Fontana d'Or. Girona, 25 i 26 de novembre)

I Congrés Internacional Joan Maragall convocat per les universitats de Barcelona, Autònoma de Barcelona i Pompeu Fabra que treballarà sobre quatre àrees temàtiques titulades: *Una literatura entre l'art i la música*; *Poesia versus poètica*; *Pàtria i ciutat*; i *Maragall després de Maragall*. (Universitat de Barcelona, del 27 al 30 de setembre del 2011)

Exposicions

Joan Maragall, poeta de la vida, mostra que s'endinsa en l'obra poètica de l'autor organitzada per la Institució de les Lletres Catalanes de la qual serà comissari l'assagista i historiador de la literatura Jordi Castellanos. (Palau Moja de Barcelona, del 7 d'abril al 10 de juliol del 2011)

Maragall, el terror espiritual, exposició a partir dels manuscrits i les primeres edicions de l'autor que es guarden a l'Arxiu Maragall de la Biblioteca de Catalunya. L'exposició, de la qual seran comissaris Dolça Tormo i Jaume Trabal, traçarà una biografia interior del poeta a l'entorn de quatre arbres i flors que destaquen en tota l'obra: la ginesta, la rosa, l'ametller i el pi. (Biblioteca de Catalunya, del 14 d'abril al maig del 2011)

Bibliografia de 'paraula viva'

En espera del primer (amb teatre, poesia i traduccions en vers) dels dos volums que han de formar l'*Obra Completa de Joan Maragall* que se li ha endarrerit a Edicions 62, l'efemèride ja ha donat fruit a destacats papers:

- ▶ **Adéu, Espanya!** (Labutxaca). Recopilació oportuna dels textos del poeta sobre l'encaix Catalunya-Espanya.
- ▶ **Poesia completa** (Labutxaca). Glòria Casals i Lluís Quintana són els curadors d'un text que sortirà el 15 d'octubre i formarà part de l'obra completa.
- ▶ **La vaca cega** (Baula). Versió amb dibuixos de Subi.
- ▶ **Poemes i elogis** (Bromera). Triada de poemes i prosas a cura de Pere Calonge, que busca la paraula viva de l'autor.
- ▶ **Visions & Cants** (Lectura +). Un clàssic amb lletra grossa per a gent d'edat d'aquest clàssic.

CÀTEDRA FERRATER MORA

Girona acull un simposi internacional sobre Joan Maragall

GIRONA | DdG

■ *El pensament de Joan Maragall* centrarà la propera edició del Symposium Internacional Càtedra Ferrater Mora, que l'entitat vinculada a la UdG organitzarà els propers 25 i 26 de novembre. Coincidint amb els 150 anys del naixement de l'escriptor, des de la Càtedra es vol «re-examinar el sentit, influència i vigència del pensament del poeta». S'hi comptarà amb estudiosos provinents de les universitats de Barcelona, la UAB, la Brown University, la UPF i la Università Degli Studi Roma Tre.

SETMANA A LA VISTA

Ana Rodríguez

► tv.diaridegirona@epi.es

DIMARTS 23 DE NOVEMBRE

MUSIC&FILMS

L'última gira de Nacho Vegas

■ La Mirona segueix amb el cicle de documental musical Music&Films i ara ofereix *Carretera. La última gira, de Nacho Vegas, y las esferas invisibles*, de Francisco Deborja. *Carretera* (que es projectarà en el cinema Truffaut, 20.30 h) atrapa l'autor asturià Nacho Vegas durant la seva última gira amb Las Esferas Invisibles. Es tracta d'un film desenfocat, que no tanca els ulls en cap moment al costat menys glamurós del rock de gira.

ESTRENA A CATALUNYA

Littoral

■ *Opera prima* del dramaturg nascut al Líban en plena guerra civil, criat al Canadà i semiestablert a França Wajdi Mouawad, *Littoral* torna als escenaris 15 anys després d'haver-se estrenat i convertit en pel·lícula cinematogràfica.

DIJOUS 25 DE NOVEMBRE

SOCIETAT

Contra la Violència Domèstica

■ En el marc del Dia Internacional Contra la Violència envers les Dones, la Casa de Cultura de Girona acull una conferència a càrrec de la Dra. Encarna Bodelón. La xerrada, organitzada per la UdG i l'Institut Catlà de les Dones, està inclosa en el Cicle Conferències en Perspectiva de Gènere.

■ El dia abans, dimecres 24, el Museu del Cinema projectarà el film *Voces (contra la trata de mujeres)*, de R. Markowitz, dins del VII Cicle de Cinema Social. A continuació hi haurà un debat.

■ La figura de Simone de Beauvoir és la protagonista de l'exposició que, a partir del divendres 26 es podrà visitar en el centre cívic Ter, *Simone de Beauvoir, feminista i escriptora*.

■ També per commemorar el Dia contra la

violència domèstica, a la Casa de Cultura, Ricardo Rodríguez Luna pronunciarà la conferència *Masculinitat i responsabilització per la violència de gènere*.

DIVENDRES 26 DE NOVEMBRE

HOMENATGE

El pensament de Joan Maragall

■ En el marc del 20è aniversari de la Càtedra Ferrater Mora de la Universitat de Girona, se celebrarà a la Fontana d'Or el Simposi Internacional *El pensament de Joan Maragall*, en l'any del 150è aniversari del poeta.

FIRA

Tot Nuvis

■ Moda i complements nupcials, agències de viatge, estudis fotogràfics i audiovisuals, empreses de càtering i cadenes hoteleres són, entre altres, els sectors representats a Tot Nuvis, que tindrà lloc de divendres a diumenge en el Palau Firal. En aquesta edició, es tornarà a apostar per les desfilades de moda, per les conferències sobre l'actualitat i pels tallers de fotografia, protocol o música.

DISSABTE 27 DE NOVEMBRE

NOU DISC

The Row, a La Mirona

■ La banda gironina The Row ja té preparat el seu nou disc, i el presentarà a La Mirona, en un concert que també servirà per veure la nova imatge del grup. *CRUraw* és el nom del nou disc que consta de 10 temes propis.

MÚSICA

Albert Pla i Pascal Comelade

■ Albert Pla i Pasca Comelade, dos vells amics del festival Temporada Alta, es reuneixen per primera vegada per crear un projecte en comú. L'espectacle *Somiatruites* es podrà veure en dues funcions els dies 27 i 28.

Repensant Maragall

La càtedra Ferrater Mora dedica un simposi al poeta i pensador

Eva Vázquez
GIRONA

El simposi internacional que la càtedra Ferrater Mora de la Universitat de Girona dedica a partir de demà al pensament del poeta Joan Maragall, coincidint amb el 150è aniversari del seu naixement, permetrà actualitzar les imatges enfrontades i, sovint, interessades, que han emmascarat durant decennis la veritable aportació intel·lectual de Mara-

gall, més enllà del valor indiscutible de la seva obra literària. *El pensament de Joan Maragall*, que s'inaugurarà demà al matí a la Fontana d'Or (9.30 h) amb una conferència de Giuseppe Grilli, de la Universitat dels Estudis de Roma, es planteja així re-examinar el sentit, la influència i la vigència del pensament de l'escriptor des de perspectives múltiples que abraçen la política, l'ètica o la religió. Al llarg de dues jornades, hi participaran experts en l'obra maragalliana com ara Ignasi Moreta, Enric Bou, Norbert Bilbeny o Lluís Quintana. ■

La Càtedra Ferrater Mora dedica a partir de demà un simposi internacional al pensament del poeta

Un Maragall gens monolític

Eva Vázquez

GIRONA

Hi ha la imatge del Maragall burgès i acomodat, pare de família nombrosa, sedentari, home de missa i autor d'uns quants poemes aparentment fets. Aquest retrat conservador encaixa difícilment amb el romanticisme abrandat del noi que va contradir el desig patern de seguir el negoci familiar, amb el germanista que va traduir Goethe, Nietzsche i Novalis, amb el defensor de l'individualisme antiburgès i fins i tot anticlerical, amb el gran sensual que afirmaria que l'eternitat no és sinó la plenitud assolida en vida. El simposi internacional que la Càtedra Ferrater Mora de la Universitat de Girona dedica a partir de demà al pensament del poeta, coincidint amb el 150è aniversari del seu naixement, permetrà actualitzar aquestes imatges enfrontades i, sovint, interessades, que han emmascarat durant decennis la veritable aportació intel·lectual de Maragall, més enllà del valor indiscutible de la seva obra literària.

El pensament de Joan Maragall, que s'inaugura-

Una escena de 'La llei d'amor', inspirada en l'obra de Maragall. ■ JULIETA SOLER

rà demà al matí a la Fontana d'Or (9.30 h) amb una conferència de Giuseppe Grilli, de la Universitat dels Estudis de Roma, es planteja reexaminar el sentit, la influència i la vigència del pensament de l'escriptor des de perspectives múltiples que abracen la política, l'ètica o la religió. Al llarg de dues jornades, aportaran noves mirades experts en l'obra maragalliana com ara l'assagista Antoni Mora, que parlarà del concepte de poble en Maragall; Lluís Quintana, el principal estudiós de l'obra crítica del poeta, que tractarà de les

seves reflexions sobre la ciutat i els conflictes que genera; Enric Bou, amb una ponència sobre les visions urbanes, o Ignasi Moreta, que acaba de publicar a Fragmenta *No et facis posar cendra*, un extens estudi sobre el pensament religiós de Maragall que es presentarà demà mateix en el context de les jornades (20 h).

També hi participaran Norbert Bilbeny, amb una reflexió sobre la pena de mort i el perdó a partir dels textos maragallians; Francesco Ardolino, que ha treballat sobre la influència del Dant i que a

Girona tractarà de l'egoisme en el poeta català; Jordi Castellanos, una autoritat en els estudis sobre el modernisme; Glòria Casals, que parlarà de les dones de Maragall llançant la tesi d'un amor extraconjugal, i Pere Maragall, amb una lectura del *Cant espiritual* del seu avi. Tant Moreta com Casals, Ardolino i Bou, a més de Pere Maragall com a responsable dels índexs, formen part de l'equip que ha assumit la reedició de l'*Obra Completa* de Maragall impulsada aquest any per Edicions 62, sota la direcció de Lluís Quintana. ■

El Joan Maragall urbanista, minimal i egoista aflora en un simposi a La Fontana d'Or

► Més de seixanta inscrits participen en els actes sobre l'autor de «La vaca cega» en el marc del 20è aniversari de la Càtedra Ferrater Mora

GIRONA | D.B.

■ La personalitat polièdrica de Joan Maragall aflora amb tota riquesa de matisos en el simposi internacional *El pensament de Joan Maragall*, organitzat per la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la UdG a La Fontana d'Or de Girona des d'ahir i fins avui.

Més de 60 persones s'han inscrit en aquestes dues jornades acadèmiques que excepcionalment se celebren fora de les instal·lacions universitàries, a La Fontana d'Or, amb motiu de l'exposició commemorativa del 20è aniversari de la Càtedra Ferrater Mora que acull aquest equipament cultural.

La inauguració del simposi, ahir al matí, va anar a càrrec de Josep Maria Terricabras, director de la Càtedra Ferrater Mora, per donar pas tot seguit a la conferència de Giuseppe Grilli (Universit  degli Studi Roma Tre) "*El que és menut  s maco*": una reflexió sobre la in-

MARC MARTÍ

Els actes se celebren a La Fontana d'Or de Girona.

terpolaci  narrativa "*minimal*" en els textos maragallians. Lluis Quintana i Trias (UAB) va parlar sobre *Reflexions de Maragall sobre la ciutat, el seu creixement i els seus conflictes*, i Enric Bou (Brown University) ho va fer sobre "*Amor redemptor*"? *Visions urbanes de Joan*

Maragall. Per al dia d'avui s'espera les conferències *Joan Maragall des del decadentisme*, de Jordi Castellanos 8UAB), *L'egoisme de Maragall*, de Francesc Ardolino (UB), i *Dones de Maragall. Apunts per a una biografia*, de Glòria Casals (UB), entre d'altres.

Cultura Catalana?

El país necessita un gir estratègic en economia, però aquest canvi és impossible si abans no hi ha un gir en educació i en cultura. Cal un país fort i cohesionat. Un país que tracti de tu a tu a la resta de països i que camini cap a l'excel·lència. I això és molt difícil en la situació actual. No hi ha polítiques culturals fermes ni amb projecció. La cultura catalana és una cultura a mitges que fa la viu-viu en el mercadeig de subvencions excessivament polititzades.

La setmana passada, gràcies a Josep Ma Terricabras, vam trobar-nos a la Universitat de Girona amb els millors especialistes nacionals i estrangers de Joan Maragall. Es van queixar, tot i que Maragall disposa d'una llarga tradició d'estudiosos de la seva obra, dels déficits de la universitat i de l'edició catalana en la possibilitat de disposar de les obres completes... és a dir, d'allò que és necessari per a conèixer, aprofundir i transmetre l'obra d'un autor. I van constatar que aquest també és un déficit de la cultura castellana (tot i disposar de molts més recursos). Segur que tenen raó. Ja els ho vaig dir, però al dinar (en Grilli, en Moreta, la Glòria Casals, el Lluís Quintana...), van haver de fer-nos costat (als filòsofs) quan els vam dir que eren uns privilegiats. Maragall (com Verdaguier) tenen qui vetlla per editar-ne les obres completes, tenen tesis doctorals, departaments que s'hi dediquen, especialistes arreu del país i en universitats estrangeres... Els filòsofs no ho tenim això. No hi ha les

Penso
que...

Joan Cuscó
i Clarasó

Vilafranca

A Catalunya,
parlar de
cultura no és un
orgull sinó una
temeritat

obres completes de cap autor català a l'abast (bé, ara tenim gairebé molt de Llorens i Barba i de Rodolf Llorens, oi?). No hi ha una tradició d'estudiosos que s'hi puguin dedicar. Ni tan sols la Càtedra Ferrater Mora es veu en cor d'editar Ferrater Mora, i l'edició que es comença de Raimon Panikar veurem com avança (la d'Eugeni d'Ors és pràcticament aturada). I no només hi ha aquest, de déficit! Com s'ha sabut fa ben poc, ningú en aquest país coneix els seus científics de prestigi, els seus artistes... Per tant, en cultura, hi ha un déficit més que clar (si volem una cultura i un país de primera).

Els companys filòlegs van acceptar que al país només hi ha reconeixements i dedicacions a filòlegs, a escriptors i a historiadors (pensin en Pierre Vilar i en Vicenç Vives). Estem en una situació de precarietat absoluta! Llengua i història! Com al segle XIX. No pensen que cal un cop de timó (sobretot si tenim present que hi ha filòsofs, científics i artistes internacionalment reconeguts)?

La cultura no pot ser l'eterna ventafocs (els gestors culturals saben que si als museus catalans els traiem els turistes de les estadístiques ens adonariem que no hi va ningú).

A Catalunya, parlar de cultura no és un orgull sinó una temeritat. Esperem que algú s'hi dediqui amb més cura els propers anys i que hi hagi col·leccions de referència en tots els terrenys. I que hi hagi més autoestima i menys autocomplaença. Més visió a llarg termini i de conjunt.